

Nr kodu osobistego.....

*Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury*

**ZADANIA W RAMACH PRACY PISEMNEJ  
DLA KANDYDATÓW NA APLIKANTÓW  
APLIKACJI OGÓLNEJ  
24 PAŹDZIERNIK 2012 R.**

Praca pisemna trwa 180 minut.

## Kazus z prawa publicznego

Janina K. w dniu 6 lutego 2012 r. zwróciła się do Wojewody M., by w ramach jego kompetencji do nadzoru nad organami samorządu terytorialnego skierował skargę do sądu administracyjnego na uchwałę Rady Gminy L. z dnia 3 listopada 2011 r. (nr XXV/15/11), w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego ustalenia oparte zostały na sfałszowanych (podrobionych) zapisach studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Falszerstwa (podrobienia) dokonano w ten sposób, że w punkcie 10. części opisowej studium zmieniono przeznaczenie dwóch działek budowlanych należących do jej sąsiada Włodzimierza S., poprzez dodanie, obok dotychczasowego zapisu, który utrzymywał istniejącą funkcję przeznaczenia terenu, słów: „ustala się również możliwość realizacji zabudowy produkcyjnej w zakresie obsługi rolnictwa, w tym przetwórstwa”. Zmiana ta, jak wskazała skarżąca, uniemożliwi bądź ograniczy korzystanie z jej działki w dotychczasowy sposób.

W udzielonej, pismem z dnia 6 kwietnia 2012 r. (nr WM/380/12), odpowiedzi Wojewoda M. poinformował skarżącą, że uchwała Rady Gminy L., w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została mu przesłana, lecz nie znalazł podstaw do stwierdzenia jej nieważności, bowiem prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w L. postępowanie, w przedmiocie sfałszowania poprzez przerobienie w/w zapisów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, zostało umorzone postanowieniem z dnia 30 grudnia 2011 r. (sygn. akt 1 Ds 381/11), z powodu niewykrycia sprawców tego przestępstwa. Wskazał również skarżącej, że sama może zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

W tej sytuacji, Janina K. w dniu 16 kwietnia 2012 r. zwróciła się do Prokuratora Rejonowego w L. o podjęcie środków prawnych, mających na celu uchylenie uchwały i jednocześnie wskazała, że uchwała Rady Gminy L., w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, została przez nią już wcześniej zaskarżona do sądu administracyjnego, lecz postanowieniem z dnia 10 stycznia 2012 r. (sygn. akt IV Sa 300/11), Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. odrzucił jej skargę z uzasadnieniem, że przed wniesieniem skargi nie skierowała środka prawnego do organu przewidzianego przez prawo.

1. Oceń, czy są podstawy do podjęcia przez prokuratora czynności mających na celu uchylenie uchwały Rady Gminy L.
2. Przedstaw zasady postępowania nadzorczego wojewody nad działalnością samorządu terytorialnego i wskaż tryb zaskarżenia przepisów prawa miejscowego przez wojewodę.
3. Podaj podstawy prawne i tryb, w jakim Janina K. mogła zaskarżyć miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwalony przez Radę Gminy L.

## Kazus z prawa prywatnego

W pozwie nadanym listem poleconym w placówce Poczty Polskiej w dniu 15 stycznia 2010 r., który wpłynął do Sądu Okręgowego w K. w dniu 19 stycznia 2010 r., Alfa sp. z o. o. w K. wniosła o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niej umowy darowizny nieruchomości – działki nr 35/2 o powierzchni 4200 m<sup>2</sup>, położonej w T., dla której Sąd Rejonowy w W. prowadzi księgę wieczystą nr 00002. W uzasadnieniu podniosła, że jej dłużniczka Renata M. darowała rodzicom opisaną nieruchomość, stanowiącą jedyny należący do niej wartościowy składnik majątku, co uniemożliwiło zaspokojenie wierzytelności strony powodowej wynikającej z tytułu wykonawczego. Jako pozwanych, Alfa sp. z o. o. w K. wskazała rodziców Renaty M., to jest Marię i Zbigniewa M.

Pozwani Maria i Zbigniew M. wniesli o oddalenie powództwa, zarzucając, że nie są legitymowani biernie, gdyż nie łączy ich ze stroną powodową żaden stosunek prawny. Podnieśli, że nie wiedzieli o zobowiązaniach córki wynikających z prowadzonej przez nią na własny rachunek działalności gospodarczej, a strona powodowa okoliczności przeciwnej nie wykazała. Zarzucili ponadto, że roszczenie strony powodowej uległo przedawnieniu.

Z dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń wynikało, że Alfa sp. z o. o. w K., wystąpiła z pozwem przeciwko Renacie M., prowadzącej Hurtownię Artykułów Spożywczych w L. o zasądzenie kwoty 85.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu w kwocie 4.922 zł, tytułem ceny za sprzedany towar. Sąd Okręgowy w K. w dniu 25 października 2004 r., wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, uwzględniający w całości żądanie strony powodowej. Następnie, nakazowi zapłaty została nadana klauzula wykonalności przeciwko pozwanej Renacie M., a wierzyciel w dniu 31 stycznia 2005 r. złożył wniosek o wszczęcie przeciwko niej egzekucji.

Sąd ustalił też, że w dniu 17 stycznia 2005 r. w Kancelarii Notarialnej w W., Renata M. umową darowizny sporządzoną w formie aktu notarialnego, przekazała małżonkom Marii i Zbigniewowi M., którzy są jej rodzicami, nieruchomość położoną w T. – działkę nr 35/2 o powierzchni 4200 m<sup>2</sup>, dla której Sąd Rejonowy w W. prowadzi księgę wieczystą nr KW 00002. Renata M. nadal mieszka wraz z rodzicami Marią i Zbigniewem M. w budynku położonym na nieruchomości będącej przedmiotem darowizny.

Nadto sąd ustalił, że egzekucja prowadzona z wniosku Alfa sp. z o. o. w K. wobec Renaty M. okazała się bezskuteczna, w związku z czym Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w W., postanowieniem z dnia 30 czerwca 2006 r., umorzył postępowanie egzekucyjne.

1. **Wskaż podstawę prawną żądania zgłoszonego przez stronę powodową Alfa sp. z o. o. w K., wobec pozwanych Marii i Zbigniewa M., omów przesłanki tego żądania oraz skutki, jakie wywołuje orzeczenie uwzględniające takie żądanie.**
2. **Oceń, czy pozwani Maria i Zbigniew M. są legitymowani biernie w sprawie wytoczonej przeciwko nim przez Alfa sp. z o. o. w K.**
3. **Oceń, czy podniesiony przez pozwanych Marię i Zbigniewa M. zarzut braku wiedzy o zobowiązaniach Renaty M. wobec Alfa sp. z o. o. w K., jest skuteczny i oceń zasadność powództwa, w kontekście wskazanych powyżej elementów stanu faktycznego.**
4. **Oceń zasadność zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwanych Marię i Zbigniewa M.**

## Kazus z prawa karnego

W miejscowości S. na terenie kąpieliska publicznego, zarządzanego przez Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji, znajdowała się przebieralnia usytuowana w murowanym budynku. Z uwagi na zdarzające się akty dewastacji kąpieliska, w celu jego ochrony, został zatrudniony pracownik, 19-letni Damian P., który dysponował kluczami do ogrodzonego terenu, w tym także do zamykanej na noc przebieralni. Wykorzystując fakt, że z przebieralni często korzystały młode kobiety, w jednej z kabin zainstalował zamaskowaną małą kamerę rejestrującą obraz. Lubił oglądać wizerunki nagich kobiet.

W dniu 4 lipca 2012 r. 20-letnia Jowita K. korzystała z kąpieliska, po czym postanowiła przebrać się. W tym celu z ręcznikiem i suchym strojem kąpielowym udała się do przebieralni. Weszła do jednej z kabin, zdjęła z siebie mokry jednoczęściowy kostium kąpielowy i po wytarciu nagiego ciała ręcznikiem, założyła suchy dwuczęściowy kostium, gdyż zamierzała opalać się. Kamera Damiana P. zarejestrowała wizerunek całkowicie nagiej Jowity K. Wieczorem tego dnia, Damian P. umieścił w Internecie film ukazujący nagą Jowitę K., który przypadkowo obejrzał Andrzej B., jej narzeczony. Rozpoznał ją na filmie, a także miejsce wykonania nagrania. Zbulwersowany zaistniałym zdarzeniem, postanowił je wyjaśnić. Bez trudu ustalił autora nagrania, gdyż niewiele osób miało dostęp do przebieralni w sposób umożliwiający skryte założenie tam kamery. W dniu 5 lipca 2012 r. Andrzej B. udał się na teren kąpieliska i w trakcie rozmowy z Damianem P. zażądał usunięcia z Internetu nagrania oraz wydania nośnika z jego zapisem. Damian P., mężczyzna o muskularnej budowie ciała, zareagował agresywnie, grożąc pobiciem Andrzejowi B., który przestraszył się tych słów i postanowił o wszystkim zawiadomić organy ścigania. Następnego dnia udał się do Prokuratury Rejonowej w S. i złożył zawiadomienie o umieszczeniu filmu z Jowitą K. w Internecie oraz o skierowanych pod jego adresem groźbach, żądając ścigania sprawcy tych czynów.

Andrzej B. zdenerwowany sytuacją, powiadomił o niej lokalną rozgłośnię radiową, w której została wyemitowana audycja dotycząca naruszenia prywatności osób poprzez publikowanie w Internecie ich wizerunków w sytuacjach intymnych. Z uwagi na oburzenie opinii publicznej, Prokurator Rejonowy w S. postanowił wszcząć w tej sprawie dochodzenie o czyn z art. 190a § 1 k.k. uznając, że wymaga tego interes społeczny (art. 60 § 1 k.p.k.). W jego toku przesłuchano Andrzeja B., który w złożonych zeznaniach szczegółowo opisał przebieg zdarzeń, eksponując swoje poczucie zagrożenia ze strony Damiana P. Podał, że zmienił miejsce zamieszkania oraz numer telefonu komórkowego. Przesłuchana w charakterze świadka Jowita K. stwierdziła, że nie czuje się pokrzywdzona zaistniałym zdarzeniem, a dzięki popularności jaką zyskała, otrzymała kilka interesujących ofert pracy. Damianowi P. przedstawiono zarzut popełnienia przestępstwa polegającego na istotnym naruszeniu prywatności Jowity K., poprzez podstępne utrwalenie wizerunku jej nagiej osoby oraz jego rozpowszechnianie bez jej zgody. Damian P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Prokurator nie stwierdziwszy podstaw do przedstawienia zarzutu popełnienia przez Damiana P. przestępstwa groźby karalnej, wydał postanowienie o umorzeniu w tej części dochodzenia, gdyż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. W uzasadnieniu postanowienia prokurator argumentował, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że Damian P. nie miał zamiaru zrealizować w przyszłości wypowiedzianej przez siebie groźby.

W dniu 15 września 2012 r. Prokurator Rejonowy w S. skierował do Sądu Okręgowego w S. akt oskarżenia przeciwko Damianowi P. o czyn zabroniony z art. 190a § 1 k.k., popełniony na szkodę Jowity K.

Po przeprowadzeniu postępowania, Sąd Okręgowy w S. uznał Damiana P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Nadto, sąd orzekł środek zabezpieczający w postaci obowiązkowego leczenia ambulatoryjnego w celu przeprowadzenia psychoterapii, zmierzającego do zapobieżenia ponownemu popełnieniu takiego przestępstwa. Wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się.

1. **Wskaż błędy organu procesowego popełnione w toku postępowania przygotowawczego.**
2. **Oceń zasadność postanowienia prokuratora o umorzeniu postępowania.**
3. **Oceń prawidłowość wniesionego aktu oskarżenia.**
4. **Oceń przebieg postępowania sądowego, a także wydany w sprawie wyrok.**